

v ospredju

Kako bomo po novem plačevali vrtce?

Če nočemo imeti revnih otrok, je treba pravzaprav reševati starše

Petra Mlakar

Ljubljana – Ukinitvev brezplačnega vrtca za drugega otroka je eden najbolj bolečih varčevalnih ukrepov vlade za družine, ugotavljajo tako starši kot strokovnjaki. Mag. **Ružica Boškić** iz Inštituta RS za socialno varstvo ob tem opozarja, da naj bi bil ukrep začasen: »Upam, da bo tak tudi ostal.« Ni pa še jasno, dodaja, ali so družine v slabši položaj potisnili varčevalni ukrepi vlade ali nova socialna zakonodaja, ki se je začela uporabljati letos.

Čeprav je trenutni sistem plačevanja vrtcev le začasen, so nam na ministrstvu za izobraževanje povedali, da novih rešitev na tem področju še ne pripravljajo. Vseeno pa bi bilo po besedah Boškićeve kmalu treba najti model, kako bi družino razbremenili tako visokega plačila vrtca, saj je to za družine velika stvar. Brezplačni vrtci so namreč po njenem mnenju s katero družino spodbudili za še enega otroka. »Ljudje se za drugega otroka odločajo na podlagi materialnega stanja. Zlasti tisti, ki so malo bolj izobraženi ali imajo višje dohodke in si ne želijo, da bi se jim materialno stanje z novim otrokom poslabšalo.«

Ker je bilo že v preteklosti jasno, da brezplačni vrtci državo stanejo preveč, prispevki staršev iz najvišjih razredov pa so kljub temu bremenili družine, se je doslej pojavilo nekaj različnih modelov plačevanja vrtcev. Enega od njih je v zadnjih tednih ministromvanja staršem predstavil takratni šolski minister Igor Lukšič. Njegov predlog je bil starše razdeliti le v tri plačilne razrede. Že v času njegovega ministromvanja pa so enega od predlogov v belo knjigo o izobraževanju zapisali tudi strokovnjaki s področja predšolske vzgoje: starši bi za drugega otroka za vrtec plačevali 50 odstotkov cene programa, upoštevajoč razporedi-

tev v plačilni razred, za tretjega otroka 25 odstotkov.

Sicer pa bodo na Inštitutu RS za socialno varstvo kmalu raziskali učinke nove socialne zakonodaje na uporabnike. Za prve ocene smo prosili ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve, kjer so kot eno izmed bistvenih razlik med starim in novim sistemom socialne zakonodaje izpostavili otroške dodatke. Avgusta 2011 je bilo izplačanih za 24,7 milijona evrov otroških dodatkov, leto kasneje pa skoraj za štiri milijone evrov manj (20,8 milijona evrov). Pred uveljavitvijo nove socialne zakonodaje so njeni snovalci pričakovali, da bo to državi prineslo okoli 10-odstotni prihranek pri izplačilih otroškega dodatka. Dosedanja izplačila kažejo, da je bila ta ocena kar precej natančna, pravijo.

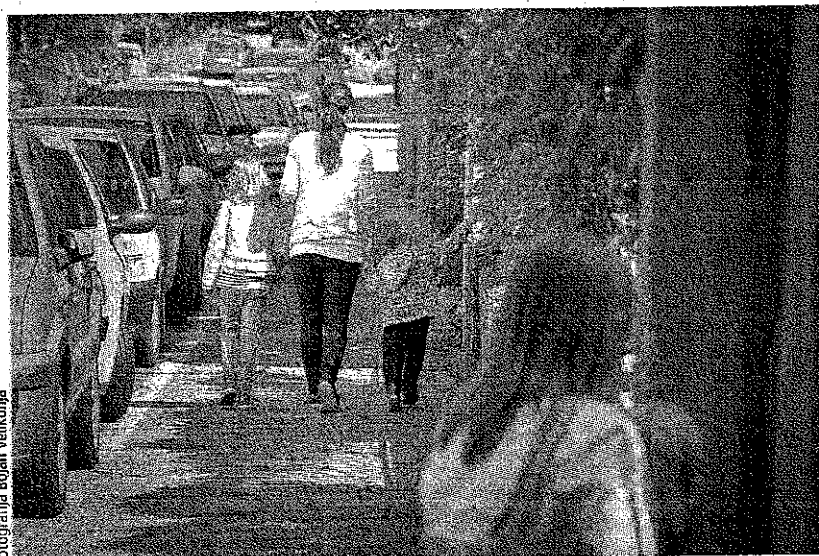
»Največjo razliko po naših ocenah ni prineslo upoštevanje več vrst premoženja, kar nekaj premoženja se je namreč pri otroških dodatkih upoštevalo tudi že prej, temveč ukinitvev otroškega dodatka po 18. letu starosti.« To je do-

24,7 milijona evrov otroških dodatkov je vlada izplača avgusta 2011,

20,8 milijona evrov pa avgusta 2012.

letelo okoli 75.000 dijakov, navajajo, ki so namesto do otroškega dodatka umeščeni v sistem štipendiranja z nižjim vstopnim pragom in višjimi državnimi štipendijami.

Sicer pa imamo v Sloveniji po mnenju Boškićeve družinsko politiko na splošno zelo dobro urejeno. Vendar pa opozarja, da bi ta za cilj morala imeti ničelno toleranco do revščine otrok. To pa ni enostavno – če nočemo imeti revnih otrok, moramo pravzaprav reševati starše, še dodaja.

fotografija Bojan Velikonja